

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

Agenția Națională de
Administrare Fiscală

Direcția Generală de Soluționare
a Contestațiilor

Str. Apolodor, nr. 17
sector 5, București
Tel : +021 319 97 59
Fax : +021 336 85 48
e-mail:Contestatii.ANAF@mfnante.ro

DECIZIA nr.26/2012

**privind soluționarea contestației depusă de
SC .X. SRL din .X., înregistrată la Direcția Generală de Soluționare a
Contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală
sub nr. 907161/15.07.2011**

Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală a fost sesizată de Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului .X., prin adresa nr. .X./X./11.07.2011, înregistrată la Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor sub nr. **X/15.07.2011**, cu privire la contestația formulată de **SC .X.SRL** cu sediul social în .X., Str..X., nr. X, județul .X., având cod unic de înregistrare RO .X. și înregistrată la Oficiul Registrul Comerțului sub nr. J25/X/2006.

Contestația a fost formulată împotriva Deciziei de impunere nr. F-MH .X./05.05.2011 emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr.F-MH .X./05.05.2011 încheiat de către organele de inspecție fiscală din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a județului .X. și are ca obiect suma totală de **.X. lei** reprezentând:

- **.X. lei - taxă pe valoarea adăugată**
- **.X. lei - accesorii aferente taxei pe valoarea adăugată**
- **.X. lei - impozit pe profit**
- **.X. lei - accesorii aferente impozitului pe profit**

Contestația a fost depusă în termenul prevăzut de art. 207 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003, privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în raport de data comunicării Deciziei de impunere nr. F-MH .X./05.05.2011, respectiv 06.06.2011, potrivit mențiunii olografe ale administratorului societății aplicată pe adresa de transmitere a actelor administrative și data înregistrării contestației la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului .X., respectiv

05.07.2011, așa cum rezultă din ștampila registraturii acestei instituții aplicată pe originalul contestației, anexată la dosarul cauzei.

Văzând că în speță sunt întrunite condițiile prevăzute de art.205, art.206, art.207 alin.(1) și art.209 alin.(1) lit.c) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, Agenția Națională de Administrare Fiscală, prin Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor este investită să se pronunțe asupra contestației formulată de SC .X.SRL.

I. SC .X.SRL contestă obligațiile stabilite în sarcina sa de organele de inspecție fiscală ale Direcției Generale a Finanțelor Publice .X. prin Decizia de impunere nr. F-MH .X./05.05.2011, Raportul de inspecție fiscală nr.F-MH .X./05.05.201, considerându-le netemeinice, nelegale și întocmite abuziv, precizând următoarele :

Societatea susține că organele de inspecție fiscală au acționat cu rea credință și au aplicat greșit prevederile legale stabilind eronat obligații fiscale reprezentând impozit pe profit în sumă de .X. lei aferent unei baze de impunere în sumă de .X. lei și majorări de întârziere aferente impozitului pe profit în sumă de .X. lei, precum și taxa pe valoarea adăugată în sumă de .X. lei aferentă unei baze de impunere în sumă de .X. lei și majorări de impunere aferente în sumă de .X. lei.

Societatea precizează că organele de inspecție fiscală nu au luat în calcul actele și registrele contabile ale societății, practic acestea au reținut același lucru ca și Garda Financiară .X. printr-un proces verbal contestat și care se află pe rolul instanței judecătorești, prin care au fost stabilite abuziv noi baze de impunere și noi obligații fiscale.

Societatea susține că nu este normal ca din birou, Garda Financiară .X. să stabilească obligații fiscale, iar după controlul de fond să nu existe nicio diferență între sumele stabilite de cele două controale efectuate de Direcția Generală a Finanțelor Publice .X., respectiv de Garda Financiară.

De asemenea, societatea menționează că a solicitat în scris, solicitare refuzată, efectuarea de controale încrucișate la firmele colaboratoare pentru ca organele de inspecție fiscală să se pronunțe temeinic și legal, și totodată a pus la dispoziție informații luate de pe site-ul Ministerului Finanțelor Publice cu privire la furnizorii și colaboratorii societății, acte care nu au fost luate în calcul.

Față de cale precizate, SC .X.SRL solicită admiterea contestației și anularea Deciziei de impunere nr.F-MH .X./05.05.2011 și a Raportului de inspecție fiscală nr.F-MH .X./05.05.2011 ca netemeinice, nelegale și abuziv întocmite, întemeindu-și contestația pe prevederile Legii nr.82/1991, republicată, Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal și OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, « interpretate și aplicate corect ».

II. Prin Raportul de inspecție fiscală nr. F-MH .X./05.05.2011 care a stat la baza emiterii deciziei de impunere contestată, organele de inspecție fiscală ale Direcției Generale a Finanțelor Publice .X., au constatat următoarele:

Referitor la impozitul pe profit

Perioada verificată : 01.04.2008 – 31.12.2010

Pentru **anul 2008**, organele de inspecție fiscală au constatat că societatea a înregistrat, la sfârșitul anului, venituri totale impozabile în sumă de .X. lei și cheltuieli aferente în sumă de .X. lei, rezultând un profit impozabil în sumă de .X. lei și un impozit pe profit aferent în sumă de .X. lei, din care societatea a evidențiat și declarat la organul fiscal teritorial suma de .X. lei, rezultând o diferență neevidențiată și nedeclarată în sumă de **.X. lei**, stabilit suplimentar de organele de inspecție fiscală, și pentru care, în conformitate cu prevederile art.119 și art.120 din OG nr.92/2003 privind Codul fiscal, republicată, cu modificările și completările ulterioare, au calculat majorări de întârziere în sumă totală de .X. lei.

Pentru **anul 2009**, organele de inspecție fiscală au constatat că societatea a înregistrat, la sfârșitul anului, venituri totale impozabile în sumă de .X. lei și cheltuieli aferente în sumă de .X. lei, evidențiiind și declarând un impozit forfetar în sumă de .X. lei, cu .X. lei mai puțin față de .X. lei cât era corect, prevăzut de art.34 alin.(6) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

De asemenea, organele de inspecție fiscală au constatat că societatea, în perioada iulie – octombrie 2009, a înregistrat facturi de achiziții de la SC .X. SRL, societate declarată inactivă din data de 11.06.2009 prin O.P.A.N.A.F. nr.1167/29.05.2009, reprezentând cheltuieli în sumă de X lei pe care organele de inspecție fiscală le-au considerat nedeductibile potrivit art.21 alin.(4) lit.r din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, având drept consecință neevidențierea unui impozit pe profit datorat în sumă de **.X. lei**.

Totodată, organele de inspecție fiscală au constatat că societatea, în perioada 01.0.X.9 – 31.12.2009, a achiziționat bunuri în valoare de .X. lei de la furnizori care, potrivit constatărilor Gărzii financiare, nu au evidențiat în contabilitate și în deconturile de TVA astfel de livrări, motiv pentru care organele de inspecție fiscală au considerat aceste cheltuieli înregistrate în contabilitate ca neavând la bază un document justificativ prin care să facă dovada efectuării operațiunii sau intrării în gestiune potrivit normelor, nerespectându-se astfel prevederile art.21 alin.(4) lit.f) din Codul fiscal și pct.44 din Normele metodologice aprobate prin H. G. nr.44/2004 date în aplicare Codului fiscal și au stabilit suma de .X. lei ca fiind nedeductibilă la calculul profitului impozabil, rezultând astfel un impozit pe profit în sumă de .X. lei, neevidențiat și nedeclarat.

Referitor la taxa pe valoarea adăugată

Perioada verificată : 01.05.2008 – 31.12.2010

Organele de inspecție fiscală au constatat din verificarea concordanței dintre sumele înscrise în jurnalele de cumpărări, jurnalele de vânzări și balanțele de verificare și sumele declarate prin deconturile de TVA, că societatea nu a completat corect deconturile depuse pentru perioada 01.05.2008-31.12.2010, declarând o taxa pe valoarea adăugată de plată mai mică decât cea evidențiată cu .X. lei, încălcând astfel prevederile art.82 alin.(3) din O.G.nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

De asemenea, organele de inspecție fiscală au constatat că societatea, în perioada iulie – octombrie 2009, a înregistrat facturi de achiziții de la SC .X. SRL, societate declarată inactivă din data de 11.06.2009 prin O.P.A.N.A.F. nr.1167/29.05.2009, în sumă de .X. lei, taxa pe valoarea adăugată aferentă în sumă de .X. lei, iar pentru luna octombrie 2009, societatea a înregistrat eronat factura nr..X./15.09.2009 în sumă de 3.707 lei, din care TVA în sumă de X lei, ca fiind de la SC .X. SRL în realitate această factură fiind de la SC .X. SRL, motiv pentru care aceasta nu avea drept de deducere a TVA încălcând astfel prevederile art.11 alin.(1) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu art.3 alin.(1) din O.P.A.N.A.F. nr.575/2006 privind stabilirea condițiilor și declararea contribuabililor inactivi.

Totodată, organele de inspecție fiscală au constatat că societatea, în perioada 01.0.X.9 – 31.12.2009, a achiziționat bunuri în valoare de .X. lei, din care TVA în sumă de .X. lei, de la furnizori care, potrivit constatărilor secțiilor Gărzii financiare, nu au evidențiat în contabilitate și în deconturile de TVA astfel de livrări, motiv pentru care organele de inspecție fiscală au considerat

că societatea a înregistrat în contabilitate TVA deductibilă care nu a avut la bază un document justificativ prin care să facă dovada efectuării operațiunii sau intrării în gestiune potrivit normelor, societatea neavând drept de deducere pentru suma de **.X. lei** în conformitate cu prevederile art.146 alin.(1) lit.a) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare și art.6 din Legea contabilității nr.82/1991, republicată.

Organele de inspecție fiscală au calculat majorări de întârziere în sumă de **.X. lei** și penalități de întârziere în sumă de **.X. lei** aferente impozitul pe profit stabilit suplimentar în sumă de **.X. lei** și majorări de întârziere în sumă de **.X. lei** și penalități de întârziere în sumă de **.X. lei** aferente taxei pe valoarea adăugată de plată suplimentară în sumă de **.X. lei**.

III. Luând în considerare constatările organelor de inspecție fiscală, motivele prezentate de contestatoare, documentele existente la dosarul cauzei precum și actele normative în vigoare în perioada verificată, invocate de contestatară și de organele de inspecție fiscală, **se rețin** următoarele:

1.Referitor la suma totală de .X. lei reprezentând taxă pe valoarea adăugată în sumă de .X. lei, majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată în sumă de .X. lei, impozit pe profit în sumă de .X. lei și majorări de întârziere aferente impozitului pe profit în sumă de .X. lei, cauza supusă soluționării este dacă Agenția Națională de Administrare Fiscală prin Direcția generală de soluționare a contestațiilor se poate investi cu soluționarea pe fond a cauzei în condițiile în care Garda financiară – Secția județeană .X. a sesizat organele de urmărire penală din cadrul Parchetului de pe lângă Judecătoria .X. cu privire la aspectele constatate prin Notele de constatare încheiate ale căror constatări se regăsesc în Raportul de inspecție fiscală nr. F – MH .X./05.05.2011.

În fapt, Garda Financiară .X. a efectuat un control la SC .X.SRL ca urmare a solicitării Gărzii Financiare - Comisariatul General prin adresele nr..X./31.05.2010, nr..X./15.12.2010 și nr..X./18.01.2011, având în vedere neconcordanțele aferente declarațiilor 394 pe anul 2009 în relația cu furnizorii și clienții societății.

În urma controlului efectuat, precum și a controalelor încrucișate efectuate de Garda Financiară - Comisariatul General, secția Municipiului .X. și alte secții teritoriale ale Gărzii financiare, efectuate la furnizorii înscriși în jurnalele de cumpărări ale SC .X. SRL, s-a constatat că un număr de 32 societăți comerciale fie nu au avut relații comerciale cu agentul economic verificat, fie nu funcționează la sediul social declarat, având comportament de tip „fantomă”, fie au activitatea suspendată sau nu au desfășurat nici un fel activitate de la înființare până la data controlului, sau au fost întocmite

sesizări penale pentru nefuncționarea la sediul social și refuzul prezentării de documente organelor competente.

Astfel, din cele 32 de societăți comerciale un număr de 14 societăți comerciale nu au avut relații comerciale cu SC .X.SRL; un număr de 8 societăți comerciale nu funcționează la sediul declarat având comportament de tip „fantomă”; o societate comercială nu a desfășurat deloc activitate de la înființare la zi; la un număr de 2 societăți comerciale au fost întocmite sesizări penale conform art.4 din Legea nr.241/2005 pentru refuzul nejustificat al unei persoane, după ce a fost somată de 3 ori, de a prezenta documentele solicitate organelor competente.

Având în vedere cele constatate Garda Financiară .X., prin adresa nr..X./17.02.2011, a sesizat Parchetul de pe lângă Judecătoria .X. pentru a dispune începerea cercetărilor în vederea constatării existenței sau inexistenței elementelor constitutive ale infracțiunilor prevăzute și pedepsite de art.7 alin.(2) coroborat cu art.9 lit.a), b) și c) din Legea nr.241/2005 privind combaterea evaziunii fiscale, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu prevederile art.43 din Legea contabilității nr.82/1991, republicată, precum și stabilirea persoanelor vinovate.

Urmare celor de mai sus, organele de inspecție fiscală ale Direcției Generale a Finanțelor Publice .X. au efectuat o inspecție fiscală la SC .X.SRL ocazie cu care s-a încheiat Raportul de inspecție fiscală nr.F – MH .X./05.05.2011 în baza căruia s-a emis Decizia de impunere nr.F-MH .X./05.05.2011, contestată.

Din constatările organelor de inspecție fiscală a rezultat că SC .X.SRL a înregistrat în contabilitate cheltuieli și taxa pe valoarea adăugată aferentă care nu au la baza documente justificative, potrivit legii, care să facă dovada operațiunii sau intrării în gestiune și a achiziționat bunuri de la furnizori care, potrivit constatărilor Gărzii financiare, nu au evidențiat în contabilitate și în deconturile de TVA astfel de livrări, totodată nu au evidențiat și declarat corect impozitul pe profit și taxa pe valoarea adăugată, fapt pentru care organele de inspecție fiscală au stabilit suplimentar un impozit pe profit în sumă de **.X. lei** și nu au acordat societății dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată pentru suma de **.X. lei**, potrivit prevederilor art.21 alin.(4) lit.f), art.146 alin.(1) lit.a) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare și pct.44 din Normele metodologice aprobate prin H. G. nr.44/2004 date în aplicare Codului fiscal și art.6 din Legea contabilității nr.82/1991, republicată.

Astfel, se reține că cele constatate de organele de inspecție fiscală prin Raportul de inspecție fiscală nr. F – MH .X./05.05.2011 se regăsesc în sesizarea penală întocmită de Garda Financiară – Secția județeană .X. pentru această societate.

În drept, art. 214 alin. (1) lit.a) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precizează:

"Suspendarea procedurii de soluționare a contestației pe cale administrativă

(1) Organul de soluționare competent poate suspenda, prin decizie motivată, soluționarea cauzei atunci când:

a) organul care a efectuat activitatea de control a sesizat organele în drept cu privire la existența indiciilor săvârșirii unei infracțiuni a cărei constatare ar avea o înrâurire hotărâtoare asupra soluției ce urmează să fie dată în procedură administrativă;"

Potrivit acestor prevederi legale, organul de soluționare a contestației poate suspenda prin decizie motivată soluționarea cauzei atunci când organul care a efectuat activitatea de control a sesizat organele în drept cu privire la existența indiciilor săvârșirii unei infracțiuni a cărei constatare are o înrâurire hotărâtoare asupra soluției ce urmează să fie dată în procedură administrativă.

Astfel, între stabilirea obligațiilor bugetare constatate prin Raportul de inspecție fiscală nr.F-MH .X./05.05.2011 emis de către organele de inspecție fiscală ale Direcției Generale a Finanțelor Publice .X., care a stat la baza emiterii Deciziei de impunere nr. F-MH .X./05.05.2011, contestată și stabilirea caracterului infracțional al faptelor săvârșite există o strânsă interdependență de care depinde soluționarea cauzei pe cale administrativă.

Această interdependență constă în faptul că organele de inspecție fiscală, urmare verificării perioadei cu privire la achiziționarea de bunuri de către contestatară, au constatat că în speță se ridică problema realității tranzacțiilor, existând elemente de suspiciune cu privire la operațiunile economice efectuate, în sensul că este posibil ca tranzacțiile declarate să fie fictive, fără proveniența reală a mărfurilor/serviciilor, aceste constatări regăsindu-se în sesizarea penală întocmită de Garda Financiară și transmisă Parchetului de pe lângă Judecătoria .X. cu adresa nr. .X./17.02.2011 pentru a se dispune începerea cercetărilor în vederea constatării existenței sau inexistenței elementelor constitutive ale infracțiunilor prevăzute și pedepsite de art.7 alin.(2) coroborat cu art.9 lit.a), b) și c) din Legea nr.241/2005 privind combaterea evaziunii fiscale, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu prevederile art.43 din Legea contabilității nr.82/1991, republicată, precum și stabilirea persoanelor vinovate.

Prin sesizarea penală, Garda financiară .X. a menționat că din rezultatele controalelor încrucișate efectuate de secțiile teritoriale ale Garzii financiare la furnizorii înscriși în jurnalele de cumpărări ale SC .X.SRL, pentru

activitatea desfășurată în anul 2009, s-a constatat că un număr de 32 societăți comerciale fie nu au avut relații comerciale cu agentul economic verificat, fie nu funcționează la sediul social declarat, având comportament de tip „fantomă”, fie au activitatea suspendată sau nu au desfășurat nici un fel activitate de la înființare până la data controlului, sau au fost întocmite sesizări penale pentru nefuncționarea la sediul social și refuzul prezentării de documente organelor competente.

De asemenea, se reține că este lipsit de relevanță cine a sesizat organele penale, în speță Direcția Generală a Finanțelor Publice sau Garda Financiară, interesând existența indiciilor săvârșirii unei infracțiuni, cu înrâurire hotărâtoare asupra soluției, în același sens fiind și Sentința civilă nr.413/CA/2010 pronunțată de Curtea de Apel .X. într-o speță similară.

Astfel, hotărâtoare în emiterea unei decizii de soluționare a contestației sunt cercetările organelor de urmărire penală efectuate în cauză în condițiile în care, așa cum am arătat mai sus, în speță există suspiciuni de evaziune fiscală, or a nu lua în considerare aceste cercetări ar putea conduce la o contrarietate între hotărârea penală și cea civilă, cu toate consecințele care ar decurge din această situație.

Totodată, se reține că, potrivit doctrinei, acțiunea penală are întâietate față de acțiunea civilă deoarece, pe de o parte, cauza materială unică a celor 2 acțiuni este săvârșirea infracțiunii sau existența indiciilor săvârșirii unei infracțiuni, iar, pe de altă parte, soluționarea acțiunii civile este condiționată de soluționarea acțiunii penale în privința existenței faptei.

Precizăm, de asemenea, că și Curtea Constituțională prin Decizia nr. 449/26.10.2004, anexată la dosarul cauzei, prin care a respins excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 183 alin. (1) lit.a din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, devenit art. 214 alin. (1) lit.a după renumerotare, s-a pronunțat în sensul că *“întâietatea rezolvării acțiunii penale este neîndoielnic justificată și consacrată ca atare și de prevederile art.19 alin.2, din Codul de Procedură penală, scopul suspendării constituindu-l tocmai verificarea existenței sau nu a infracțiunii cu privire la care instanță are unele indicii.”*

Cu același prilej, Decizia Curții Constituționale nr.72 din 28 mai 1996, anexată la dosarul cauzei, prin care aceasta a reținut că *“nu trebuie ignorate nici prevederile art.22 alin.1 din Codul de procedură penală, potrivit cărora hotărârea definitivă a instanței penale are autoritate de lucru judecat în fața instanței civile, cu privire la existența faptei, a persoanei care a săvârșit-o și a vinovăției acesteia”*.

De asemenea, prin Decizia nr.449/26.10.2004, Curtea Constituțională a constatat că, *“pentru indentitate de rațiune, cele statuate în materie civilă își găsesc justificarea și în ceea ce privește acțiunile în contencios administrativ”*.

Având în vedere cele de mai sus, precum și faptul că prioritatea de soluționare o au organele de urmărire penală, care se vor pronunța asupra caracterului infracțional al faptelor ce atrag plata la bugetul statului a obligațiilor datorate și constatate în virtutea faptei infracționale, potrivit principiului de drept *“penalul ține în loc civilul”*, consacrat prin art.19 alin.(2) din Codul de procedură penală, până la pronunțarea unei soluții definitive pe latură penală, Agenția Națională de Administrare Fiscală prin Direcția generală de soluționare a contestațiilor nu se poate investi cu soluționarea pe fond a cauzei, fapt pentru care, în temeiul art.216 alin.(4) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care prevede: *„Prin decizie se poate suspenda soluționarea cauzei, în condițiile prevăzute de art. 214”*, se va suspenda soluționarea cauzei pentru suma totală de **.X. lei** reprezentând taxă pe valoarea adăugată în sumă de **.X. lei**, majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată în sumă de **.X. lei**, impozit pe profit în sumă de **.X. lei** și majorări de întârziere aferente impozitului pe profit în sumă de **.X. lei**, procedura administrativă urmând a fi reluată în conformitate cu dispozițiile art. 214 alin.(3) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care precizează:

„(3) Procedura administrativă este reluată la încetarea motivului care a determinat suspendarea sau, după caz, la expirarea termenului stabilit de organul de soluționare competent potrivit alin. (2), indiferent dacă motivul care a determinat suspendarea a încetat sau nu.”

2. În ceea ce privește suma totală de .X. lei reprezentând taxa pe valoarea adăugată în sumă de .X. lei și accesorii aferente în sumă de .X. lei, impozit pe profit în sumă de .X. lei și accesorii aferente în sumă de .X. lei, cauza supusă soluționării este dacă Agenția Națională de Administrare Fiscală prin Direcția generală de soluționare a contestațiilor se poate investi cu soluționarea pe fond a contestației, în condițiile în care S.C. .X.S.R.L. nu aduce nicio motivație în susținerea acestui capăt de cerere.

În fapt, prin contestația formulată, SC .X.SRL nu prezintă argumente de fapt și de drept în susținerea contestației cu privire la taxa pe valoarea adăugată în sumă de .X. lei și accesorii aferente în sumă de .X. lei, impozit

pe profit în sumă de .X. lei și accesorii aferente în sumă de .X. lei stabilite prin Decizia de impunere nr. F-MH .X./05.05.2011, contestată.

În drept, sunt aplicabile prevederile art. 206 alin.(1) lit. c) și lit. d) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care precizează:

„(1) Contestația se formulează în scris și va cuprinde:

c) motivele de fapt și de drept;

d) dovezile pe care se întemeiază; ”

coroborat cu prevederile pct.11.1 lit. b) din Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 2137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, care stipulează:

„Contestația poate fi respinsă ca nemotivată, în situația în care contestatorul nu prezintă argumente de fapt și de drept în susținerea contestației sau argumentele aduse nu sunt incidente cauzei supuse soluționării”.

Din dispozițiile legale citate mai sus, se reține că în contestație societatea trebuie să menționeze atât motivele de fapt cât și de drept, precum și dovezile pe care se întemeiază acestea, în caz contrar contestația urmând a fi respinsă ca nemotivată.

Se reține că în ceea ce privește suma totală de .X. lei, reprezentând taxa pe valoarea adăugată în sumă de .X. lei, accesorii aferente taxei pe valoarea adăugată în sumă de .X. lei, impozit pe profit în sumă de .X. lei și accesorii aferente impozitului pe profit în sumă de .X. lei, societatea contestatară nu a depus niciun document în susținerea propriei cauze și nu a invocat niciun articol de lege în apărarea sa.

Potrivit doctrinei, se reține că încă din dreptul roman a fost consacrat principiul potrivit căruia cel ce afirmă o pretenție în justiție trebuie să o dovedească, regulă tradițională exprimată prin adagiul latin „actor incumbit probatio”, principiul fiind consfințit de art.1169 Cod Civil „cel ce face o propunere înaintea judecății trebuie să o dovedească”.

Având în vedere cele de mai sus, întrucât contestatarul este cel care invocă în sprijinul pretențiilor sale o anumită stare de fapt, afirmând o pretenție în procedura administrativă, **constatarea care se impune**, una naturală și de o implacabilă logică juridică, **este aceea că sarcina probei revine contestatarului.**

Se reține că sarcina probei nu implică un drept al contestatarului, ci un imperativ al interesului personal al acestuia care invocă o pretenție în cadrul căii administrative de atac, neprobarea cererii afirmate determinând respingerea contestației.

Prin urmare, în baza celor reținute și având în vedere că SC .X.SRL, deși contestă taxa pe valoarea adăugată în sumă de **.X. lei**, accesoriile aferente taxei pe valoarea adăugată în sumă de **.X. lei**, precum și impozitul pe profit în sumă totală de **.X. lei**, accesoriile aferente impozitului pe profit în sumă de **.X. lei**, nu aduce motivații bazate pe documente justificative și argumente privind starea de fapt și de drept prin care să combată constatările organelor de inspecție fiscală și din care să rezulte o situație contrară față de cea constatată de acestea, organul de soluționare a contestației neputându-se substitui contestatarului cu privire la motivele de fapt și de drept pentru care a contestat Decizia de impunere nr. F-MH .X./05.05.2011 cu privire la suma totală de **.X. lei**, conform prevederilor pct. 2.5 din Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 2137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea Titlului IX din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, potrivit căroră *„organul de soluționare competent nu se poate substitui contestatarului cu privire la motivele de fapt și de drept pentru care a contestat actul administrativ fiscal respectiv”*, se va respinge ca nemotivată contestația formulată de SC .X.SRL pentru acest capăt de cerere în conformitate cu art.216 alin.(1) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, care prevede: *„Prin decizie contestația va putea fi admisă, în totalitate sau în parte, ori respinsă.”*, coroborat cu pct. 11.1 lit. b din Ordinul Președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 2137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, care stipulează:

“11.1. Contestația poate fi respinsă ca:

b) nemotivată, în situația în care contestatorul nu prezintă argumente de fapt și de drept în susținerea contestației sau argumentele aduse nu sunt incidente cauzei supuse soluționării;”

Pentru considerentele arătate, în temeiul prevederilor legale invocate în conținutul deciziei, precum și în baza art. 214 alin. (1) lit. a) și alin. (3), art.216 alin.(1) și alin.(4) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu pct.10.1, pct. 11.1 lit. b) din Ordinul Președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 2137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, se

DECIDE

1. Suspendarea soluționării contestației formulată de SC .X.SRL împotriva Deciziei de impunere nr.F-MH .X./05.05.2011 pentru suma totală de **.X. lei** reprezentând taxa pe valoarea adăugată în sumă de **X lei**, accesorii aferente taxei pe valoarea adăugată în sumă de **.X. lei** și impozit pe profit în sumă de **.X. lei**, accesorii aferente impozitului pe profit în sumă de **.X. lei**, procedura administrativă urmând a fi reluată la încetarea cu caracter definitiv a motivului care a determinat suspendarea, în condițiile legii, conform celor reținute în prezenta decizie.

Transmiterea dosarului cauzei organelor de inspecție fiscală, urmând ca la încetarea motivului care a determinat suspendarea să fie înaintat organului competent, conform legii, pentru soluționarea cauzei în funcție de soluția adoptată pe latură penală.

2. Respingerea ca nemotivată a contestației formulată de SC .X.SRL împotriva Deciziei de impunere nr. F-MH .X./05.05.2011 referitoare la suma totală de **.X. lei** reprezentând taxa pe valoarea adăugată în sumă de **.X. lei** și accesorii aferente taxei pe valoarea adăugată în sumă de **.X. lei**, precum și impozitul pe profit în sumă de **.X. lei** și accesorii aferente impozitului pe profit în sumă de **.X. lei**.

Prezenta decizie poate fi atacată la Curtea de Apel X sau la Curtea de Apel .X. în termen de 6 luni de la data comunicării.

DIRECTOR GENERAL

X